

Ons dorp in de jaren '50 & '60

Deel 1

Onze mannen groeiden op in de jaren 50 en 60 van de vorige eeuw.

Het waren de jaren van de wederopbouw, ze werden getekend door schaarste en armoede. Leersum was arm en Amerongen was nog armer.

Onze mannen herinnerden zich dat ze het thuis niet breed hadden en dat er hard gewerkt moest worden voor het geld, spaarzaamheid was geboden. Moeders werkten thuis en vaders hadden een 48-urige werkweek. Zelfs de zaterdag bestond uit een normale werkdag. In Leersum zelf was weinig werk voorhanden.

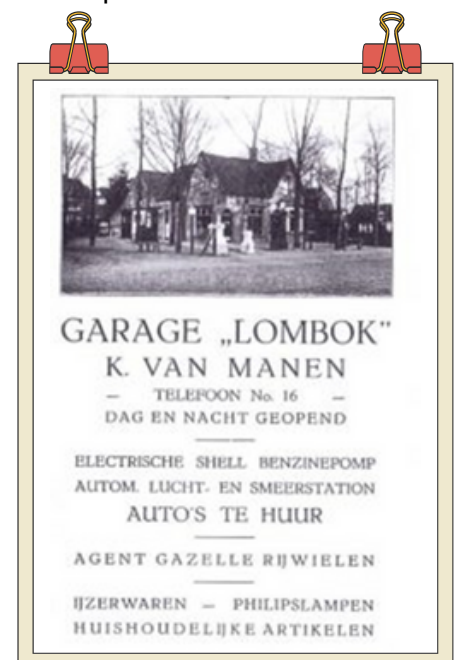

Volgens Hans waren de Sola en Gero in Zeist de grootste werkgevers in die tijd, er reden speciale bussen van en naar de fabrieken. Verder was er werk in de vleesfabriek in Driebergen en op de steenovens in Elst en over de Rijn, de pont kostte toen 6 cent per week.

Toen onze mannen nog op de lagere school zaten, telde Leersum naar schatting 3500 inwoners, zo'n beetje de helft van nu.

Woningen waren schaars: je woonde meestal bij je moeder of schoonmoeder. Er stonden zeker de helft minder huizen. De mannen konden zich nog goed herinneren dat de eerste rijtjeswoningen werden gebouwd aan de Vredeoordlaan en de Schermlaan en later aan de Uitweg. Veel straten waren toen nog niet verhard.

Als je volgens Teus de paden weglaat, telde Leersum vanuit Amerongen gezien aan de rechterkant 4 straten. Ook de straten aan de linkerkant waren op één hand te tellen. Bovendien liepen ze allemaal dood op de achterliggende weilanden en sloten.

Auto's waren er amper en de eerste bussen verschenen begin jaren 50 in het straatbeeld.

Het belangrijkste vervoermiddel was de fiets.

Bakkers, slagers en kruideniers waren er genoeg: 5 bakkers, 2 slagers en 3 of 4 kruideniers, ze kwamen aan huis.

Het dagelijkse leven thuis kende tal van vaste patronen. Maandag was wasdag. Meestal liep je de hele week in dezelfde kleren. Eén keer per week was je zelf aan de beurt, dit gebeurde meestal op vrijdag.

Leersum was in die tijd een geliefd vakantieoord vooral voor de mensen uit de grote steden in het Westen.

Zij kwamen voor de frisse lucht, bossen, heide en vergezichten.

Ons dorp was een pensiondorp, pension aan huis heette het toen. Zo bood huize "t Zonnetje" aan de Middelweg een pension aan met "Str. water, el., en vaste wascht. Vlak bij Bosch. Zondags geen bespreking".

Ook Wim van Amerongen, Teus en Bertus herinneren zich dat ze thuis moesten inschikken als er vakantiegasten kwamen. Bertus werd zelfs verbannen naar een schuurtje achter het huis.

Terugkijkend op die tijd verzuchtte Bertus "Man, dat waren nog eens tijden".

Tot zover deze korte terugblik op het wonen, werken en dagelijkse leven in het dorp waarin onze mannen opgroeiden. Wat ze in hun jonge jaren aan sport en spel deden en waar ze in het dorp vertier vonden daarover de volgende keer.

